

управленню, вибору оптимальних из них с учетом требований экономической действительности.

Обобщая вышеизложенное, еще раз подчеркнем, что содержание инновационной деятельности предприятия характеризуется своей многоаспектностью, обусловленной разнообразием инновационных процессов.

Завершая рассмотрение инновационной деятельности предприятия как предмета управления, акцентируем внимание на том, что инновационная деятельность выступает одновременно и причиной, и следствием системы управления предприятием и необходимости ее совершенствования.

Литература: 1. Астапова, Г.А. Организационно-экономический механизм корпоративного управления в современных условиях реформирования экономики Украины / Г.А. Астапова, Е.А. Астапова, Д.П. Лойко – Донецк: ДонГУЭТ им. М. Туган-Барановского, 2001. – 526с. 2. Валдайцев, С.В. Антикризисное управление на основе инноваций / С.В. Валдайцев. – М.: Проспект, 2005. – 310с. 3. Ламбен, Ж.Ж. Менеджмент, ориентированный на рынок / Ж.Ж. Ламбен / Пер. с англ.; Под ред. В.Б. Колчанова. – СПб.: Питер, 2004. – 800с. 4. Столярова В.А., Мищенко А.А., Столярова З.В. Реформирование системы управления предприятием на основе инновационного подхода. Белгород: Изд-во БГТУ, 2010.

АНАЛІЗ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СУЧАСНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

К.е.н., доцент Терещенко М.А.

Таврійський державний агротехнологічний університет

Міжнародний досвід інвестування, особливо практика країн постсоціалістичного типу розвитку, свідчать, що ті з них, кому вдалося залучити в країну значні обсяги інвестицій, успішно та швидко долають завдання ринкового реформування національних економік, досягають значних темпів соціально-економічного розвитку.

Україна сьогодні знаходиться на шляху всебічних економічних перетворень. За таких умов, налагодження стабільного інвестиційного процесу є справою особливого значення.

Сукупність політичних, соціально-економічних, фінансових, соціокультурних, організаційно-правових та географічних факторів, наявних у тій чи іншій країні, які приваблюють або відштовхують інвесторів, прийнято називати її інвестиційним кліматом. Ранжирування країн світового співтовариства за індексом інвестиційного клімату характеризує відносну інвестиційну привабливість і є «барометром» для іноземних інвесторів.

Інвестор насамперед іде туди, де він може мати високий рівень захисту інвестицій, безпеки бізнесу, де є умови рівноправної конкуренції, де існують прозорі правила гри в системі оподаткування,

залучення інвестицій, де існує рівноправний діалог між владою і бізнесом.

Найбільші західні компанії, які працюють в Україні, головними проблемами вважають такі: неефективне та нестабільне законодавство, ігнорування вимог законодавства взагалі (українськими учасниками проектів), високий рівень корупції, проблеми бухгалтерського обліку.

На основі дослідження Світового банку зроблено висновок, що прозорість та передбачуваність законодавства, необхідні для ефективної ринкової економіки, в Україні відсутні. До того ж, крім частих змін законодавства, нові закони не рідко мають зворотню силу, яка загрожує інвесторові необмеженим ризиком. Невиконання українською стороною вимог контрактів стало традиційним, причому часто досягти виконання їх умов не вдається навіть через суд.

Інвесторів також відштовхує неефективність існуючої судової системи і особливо – наявного механізму реалізації рішень суду. Серйозною перешкодою, що стримує розвиток іноземного інвестування в Україні, залишаються українські норми та форми надання фінансової звітності, які значно відрізняються як від міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО), так і від загальноприйнятих принципів бух обліку США (ГААП).

Окремо слід зупинитись на питанні неготовності багатьох підприємств України до залучення іноземних інвестицій. Причиною її є незадовільна організація праці на підприємствах, надзвичайно низький рівень маркетингу. Через побоювання втратити контроль над підприємством українська сторона іноді не приймає умов залучення інвестицій, які в усьому світі вважаються прийнятими.

Нажаль, за роки незалежності України, в нашу економіку інвестовано дуже мало прямих інвестицій, приблизно 9 млрд. доларів. Це один з найнижчих показників не тільки серед держав Центральної та Східної Європи, це один з найнижчих показників в СНД (близько 185 доларів на одного громадянина України).

За даними Держкомстату України, галузева структура прямих іноземних інвестицій формується в основному за рахунок харчової промисловості, внутрішньої торгівлі, машинобудування та металообробки, хімічної промисловості, фінансових послуг.

До залучення реальних інвестицій, Фондом державного майна практикується продаж пакетів акцій через систему біржової торгівлі, позабіржову торгову систему, національну мережу центрів сертифікатних аукціонів, а також на комерційних і некомерційних конкурсах під інвестиційні зобов'язання покупців.

Важливе значення в стимулюванні інвестиційної активності має удосконалення податкового законодавства з метою зниження рівня

оподаткування підприємств, що дозволить їм направити значну частину вивільнених коштів на фінансування капітального будівництва

Слід звернути увагу на відсутність в Україні системи стимулювання інвестиційної активності суб'єктів підприємницької діяльності. Необхідно вирішити питання про надання пільг для реалізації інвестиційних проектів, що мають загальноекономічне значення. Необхідною є розробка заходів, спрямованої на підтримку банківського довгострокового кредитування інвестиційних проектів виробничої сфери.

Слід також вирішити питання щодо застосування інвестиційного податкового кредиту для українських підприємств з метою стимулювання впровадження нової техніки у виробництво. Лише активізація інвестиційної діяльності та розробка її нового механізму дасть можливість здійснити структурну перебудову виробництва, освоїти випуск конкурентоспроможної продукції.

Сьогодні країна стоїть перед загрозою втратити інвестиційний рік. Передовсім у зв'язку з дуже емоційними політичними розмовами навколо власності, скасування в односторонньому порядку умов діяльності інвесторів, підвищення фіскального навантаження на інвестиції.

Нині формується потужна експертна група за участь інвесторів, яка, зокрема, буде проводити велику інвентаризацію інвестиційних проектів у вільних економічних зонах, технопарках. Ті проекти, які не виконуються чи де є ознаки корупції, однозначно не мають права на існування, але там достатньо прозорих і ефективних проектів. І ці проекти мають бути завершені на тих же умовах, на яких вони затверджувались. Це допоможе відновити довіру інвесторів.

Аналізуючи ситуацію, що склалася в Україні із залученням іноземних інвестицій, можна дійти висновку, що вона не відповідає нинішнім вимогам.

Для стимуляції цього процесу потрібно вжити ряд заходів:

1. Для допомоги потенціальному інвесторові швидко і правильно зорієнтуватися у виборі необхідного реципієнта назріла необхідність створення єдиної національної реєстраційної системи (можливо, на основі Ліцензійної палати України), як це зроблено в багатьох країнах. До цього органу в передбачений строк має надходити необхідна інформація щодо юридичних осіб, і це сприяло б їх більшій відкритості для іноземних інвесторів.

2. Особливої важливості набувають юридичні аспекти проблеми інвестування, зокрема захист прав інвесторів. Діюча законодавча база містить що до цього здебільшого декларативні статті. В законодавчому полі нашої держави слід забезпечити, як мінімум,

п'ять основних прав інвестора: право голосу, право на участь у прибутках, право на перевірку акцій і право на отримання частини майна при ліквідації емітента.

У числі першочергових, на думку фахівців, необхідні закони прямої дії, які регулюють відносини на фондовому ринку. Зокрема, вкрай потрібним є досконалий закон про операції з цінними паперами, який би передбачав механізм захисту інвесторів, особливо акціонерів.

3. З точки зору фахівців, слід також опрацювати і законодавчо закріпити процедуру злиття і поглинання комерційних структур, в активах яких є інвестиційні капітали, оскільки нині це серйозна проблема, яка відштовхує потенціальних інвесторів.

Проблеми збільшення надходжень приватного іноземного капіталу в контексті загострення конкуренції на ринках капіталу.

Безумовно пріоритетним чинником поліпшення інвестиційного клімату є політична стабілізація в країні. Але справді зацікавлений інвестор шукає не тільки фізичної, але й економічної безпеки, яку можна забезпечити тільки на законодавчому рівні.

Так, ефективним інструментом поліпшення інвестиційної привабливості України є зменшення податкового навантаження, як на підприємця, так і на споживача. Створення привабливого інвестиційного клімату потребує об'єднання зусиль Верховної Ради, Кабінету Міністрів і неможливе без участі представників міжнародних фінансових організацій та інвестицій компаній.

Результатом такої співпраці має стати підготовка комплексної довгострокової програми розвитку інвестиційної діяльності, а потім її прийняття і, безумовно, виконання.

ІНВЕСТИЦІЇ ЯК ДЖЕРЕЛО ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ

Ас. Устіловська А.С., Семененко В.В.

Харківський національний університет будівництва та архітектури

Макроекономічний підхід призводить до виявлення згадуваного протиріччя між прагненням до збільшення споживання, що викликає зниження накопичення, тобто інвестиційних джерел. А це призводить, у свою чергу, до зменшення виробленого суспільного продукту і тим самим знижує і споживання. Ми маємо тут справу з однією з, так званих, «економічних пасток».

Держава в особі уряду, слідує, як говорили за радянських часів, «побажанням трудящих», здатне перемикає кошти з виробничого нагромадження в невиробниче накопичення, зменшуючи інвестиції у виробництво засобів виробництва, у випуск інвестиційних товарів. Але від перестановки доданків сума у вигляді виробленого